

Міністерство освіти і науки України

Національний університет харчових технологій

**80 МІЖНАРОДНА НАУКОВА
КОНФЕРЕНЦІЯ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ І СТУДЕНТІВ**

*“Наукові здобутки молоді –
вирішенню проблем харчування людства
у XXI столітті”*

Частина 4

10–11 квітня 2014 р.

Київ НУХТ 2014

21. Сучасні міжнародні відносини. Проблеми і перспективи

Роман Троценко, Олександр Пилипенко
Національний університет харчових технологій

Міжнародні відносини — це сукупність різноманітних відносин (політичних, економічних, дипломатичних, ідеологічних) між національними державами або групами національних держав, а також створеними ними світовими й регіональними організаціями, у процесі взаємодії яких складається певний світовий або регіональний правовий порядок.

Міжнародні відносини є об'єктом наукового дослідження багатьох наук. Міжнародними відносинами називають сукупність усіх зв'язків і відносин, які виступають на світовій арені національних держав і міжнародних об'єднань, соціальних, економічних і політичних сил, організацій і рухів. Міжнародні відносини поділяють на такі види: економічні, політичні, військові, ідеологічні, правові, дипломатичні. За типами зони діяльності — на глобальні, регіональні, двосторонні. Виділяють такі типи держав:

- наддержави (здатні впливати на існування всього людства);
- великі держави (їх вплив обмежується одним регіоном або сферою відносин на рівні держави);
- середні держави (мають вплив у найближчому оточенні);
- малі (мають незначний вплив у найближчому оточенні, при цьому володіють засобами для захисту незалежності);
- мікродержави (нездатні захистити свій суверенітет національними засобами).

Міжнародні відносини за сферами суспільної діяльності поділяють на політичні, дипломатичні, правові, культурно-гуманітарні. Слід зазначити, що нинішня національна держава охоплює одночасно весь спектр міжнародних відносин: є учасницею багатьох міжнародних політичних, економічних і культурно-гуманітарних організацій, підтримує дипломатичні відносини і має дипломатичне представництво у більшості країн світу, підписує міжнародні договори і дотримується певних міжнародних принципів та норм у контексті як світових, так і регіональних організацій.

Отже, сила держави у міжнародних відносинах не є постійною величиною. Вона змінюється в часі, і відповідно змінюються пріоритети щодо трактування та реального значення названих елементів.

Нова система міжнародних відносин перебуває на етапі формування. У ній переплітаються та взаємодіють як традиційні сили, так і нові чинники й тенденції. Розширюється коло суб'єктів міжнародних відносин, змінюється мотивація їхньої поведінки. Якщо в період існування Вестфальської системи держави були домінуючими учасниками міжнародних відносин, а світова політика переважно — політикою міждержавною, то останніми роками виникають нові, багато в чому космополітичні суб'єкти міжнародних відносин. Новий зміст світової політики вимагає нових організаційних форм.

Література

1. Піча В.М., Хома Н.М. Політологія. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів освіти I-IV рівнів акредитації, 2-е видання, виправлене і доповнене. – К., Львів, 2001.
2. *Політологія: Підручник для студентів вищих навчальних закладів / За ред. О.В.Бабкіної, В.П.Горбатенка.* – К., 2001.
3. Щедрова Г.П., Барановський Ф.В., Новакова О.В., Пашина Н.П. та ін. “Основи політології”: Навчальний посібник. – Луганськ: вид-во СНУ ім. В.Дала, 2005. - 170 с.
4. Соловьев А.И. Политология: Политическая теория, политические технологии.: Учебник для студентов вузов. – М.: Аспект Пресс, 2001. – 559с.